

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Mateřská škola a Základní škola, Ostopovice, okres Brno - venkov, příspěvková organizace**, se sídlem Školní 18, Ostopovice, zast. Mgr. Pavlem Říčkou, advokátem se sídlem Litevská 1174/8, Praha 10, proti žalovanému: **Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod**, se sídlem Kounicova 271/13, Brno, o návrhu doručeném krajskému soudu dne 6. 10. 2015, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2015, čj. 62 A 176/2015 – 13,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2015, čj. 62 A 176/2015 – 13, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení sporu

[1] Žalobce podal dne 6. 10. 2015 ke Krajskému soudu v Brně návrh, který označil jako *Žaloba dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – návrh na rozhodnutí soudu o nezákonnosti kontrolních zjištění a vyřízení námitek; Rozhodnutí o vyřízení námitek č. j. RRJV 11556/2015 ze dne 6. 8. 2015; Námitka proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole č. 5/CZ.1.11/3.3.00/36.01466 ze dne 21. 4. 2015 v rámci projektu s názvem Technické zhodnocení základní a mateřské školy Ostopovice*. Domáhal se vydání rozsudku, kterým by soud rozhodl, že rozhodnutím Úřadu

Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod o vyřízení námitek ze dne 6. 8. 2015, čj. RRJV 11556/2015, a dále Protokolem o kontrole ze dne 21. 4. 2015, čj. 5/CZ.1.11/3.3.00/36.01466, došlo k zásahu do jeho práv.

[2] Usnesením ze dne 13. 10. 2015 krajský soud žalobce vyzval, aby uvedl, jaké řízení hodlal svým podáním u soudu vyvolat, přesně identifikoval akt, proti němuž návrh směřuje, a v materializované podobě jej soudu předložil. Krajský soud poukázal na skutečnost, že žalobce v návrhu označuje „*napadený zásah*“, zároveň uvádí „*napadené výroky rozhodnutí*“ a vymezuje „*žalobní body*“, k návrhu ani nepřipojil žádné přílohy. Z podání žalobce proto nebylo soudu zřejmé, zda se jedná o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 s. ř. s. nebo žalobu proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s.

[3] K odstranění vad návrhu stanovil krajský soud žalobci lhůtu do 20. 10. 2015. Usnesení bylo dodáno do datové schránky zástupce žalobce dne 13. 10. 2015; doručeno bylo přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky dne 23. 10. 2015. Nejdříve od tohoto dne mohla začít plynout lhůta pro splnění povinnosti uvedené v usnesení.

[4] Dne 3. 11. 2015 bylo soudu elektronickou poštou doručeno podání zástupce žalobce, kterým žádal soud o sdělení, do jaké lhůty má vady žaloby specifikované v usnesení ze dne 13. 10. 2015 odstranit, jestliže stanovená lhůta uplynula dříve, než mu byla výzva soudu doručena.

[5] Krajský soud vydal dne 4. 11. 2015 usnesení, kterým návrh žalobce odmítl. Soud konstatoval skutečnost, že usnesení k odstranění vad návrhu bylo žalobci doručeno až po uplynutí stanovené lhůty, nicméně zdůraznil, že vyčkal dalších 11 dnů od doručení usnesení, zda a jak žalobce návrh doplní. Vytkl žalobci, že přestože je odborně zastoupen advokátem, dosud na výzvu obsaženou v usnesení jakýmkoli doplněním návrhu nereagoval, pouze podáním došlým soudu jedenáctý den po doručení výzvy (dne 3. 11. 2015, přestože je podání formulováno tak, jakoby zástupce žalobce takto reagoval hned po doručení, tj. „*dnešního dne 23. 10. 2015*“) požádal o sdělení, do jaké lhůty má žalobu doplnit. Žalobce tedy ani nepožádal o prodloužení lhůty, kterou nemohl splnit proto, že se advokát do datové schránky přihlásil až v době, kdy by již stejně nastala fikce doručení, ani návrh, byť po lhůtě, nedoplnil, přičemž lhůtu jedenácti dnů od doručení výzvy pokládá soud i s ohledem na odborné právní zastoupení žalobce za dostatečnou.

[6] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, ve které namítal, že výzvu nemohl splnit v důsledku pochybení krajského soudu. Jestliže lhůta stanovená usnesením uplynula dříve, než byla stěžovateli doručena, nejednalo se o řádnou výzvu k odstranění vad podání dle § 37 odst. 5 s. ř. s. Stěžovatel naopak obratem dne 23. 10. 2015 reagoval logickým dotazem na další postup soudu s žádostí o novou lhůtu k doplnění, a to mimo jiné v obavě, že případné doplnění žaloby by mohlo být soudem hodnoceno jako opožděné a jako takové být bez dalšího odmítnuto. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soudu usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

pokračování

[8] Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e), tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán.

[9] Předmětem posouzení je v daném případě otázka, zda krajský soud postupoval v souladu se zákonem, jestliže odmítl podaný návrh z důvodu nevyhovění výzvě, která byla žalobci doručena až po uplynutí lhůty k odstranění vad návrhu. Lhůta byla krajským soudem stanovena nikoliv určením počtu dnů následujících ode dne doručení, ale pevným datem, do kterého mělo být výzvě vyhověno, tedy bez ohledu na její doručení. Krajský soud oporu pro svůj postup spatřoval ve skutečnosti, že od faktického doručení výzvy do odmítnutí návrhu následně uplynulo dalších 11 dnů, ve kterých mohlo být výzvě vyhověno.

[10] Postup k odstranění vad podání upravuje § 37 odst. 5 s. ř. s., který stanoví, že *[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[11] V projednávané věci byla stěžovateli usnesením stanovena lhůta k odstranění vad podání do 20. 10. 2015. Usnesení bylo stěžovateli doručeno 23. 10. 2015, tj. po výzvou stanovené lhůtě. Krajský soud stěžovateli mimo jiné vytkl, že si písemnost obsahující výzvu k odstranění vad podání vyzvedl z datové schránky až desátého dne ode dne, kdy mu byla do datové schránky dodána.

[12] Doručování do datových schránek upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, který v odst. 3 stanoví, že *[d]okument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.* V odst. 4 je dále uvedeno, že *[n]epřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.*

[13] Zákonná úprava doručování do datových schránek, stejně jako doručování prostřednictvím držitele poštovní licence dle § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., tedy poskytuje adresátu (který není orgánem veřejné moci, blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 9 Afs 28/2010 – 79 ze dne 15. 7. 2010) lhůtu 10 dnů pro vyzvednutí písemnosti. Případné negativní důsledky v podobě fikce doručení spojuje až s případným překročením této lhůty. Odesílatel podání adresovaného do datové schránky je povinen desetidenní lhůtu stanovenou zákonem k vyzvednutí písemnosti respektovat a ponechat adresátovi po tuto dobu prostor pro vyzvednutí písemnosti. Adresáta nelze postihovat za to, že si písemnost nevyzvednul dříve, tj. před uplynutím lhůty 10 dnů, a to ani případě, kdy se jedná o advokáta, který doručované písemnosti zpracovává v rámci své

profese. Jak je výše uvedeno, desetidenní lhůta pro vyzvednutí písemnosti formou otevření datové schránky neplatí pouze pro orgány veřejné moci. Advokát v pozici zástupce účastníka není orgánem veřejné moci, proto je třeba mu poskytnout stejnou lhůtu k vyzvednutí zásilky dle § 17 odst. 3 a 4 zákona č. 300/2008 Sb. jako jiné fyzické či právnické osobě.

[14] Stěžovatel byl usnesením ze dne 13. 10. 2015 v souladu se shora citovaným § 37 odst. 5 s. ř. s. poučen o tom, že pokud nebude výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud žalobu odmítne. Z uvedeného vyplývá, že lhůta musí být z povahy věci stanovena tak, aby bylo možné výzvě reálně vyhovět. Jestliže tedy v projednávané věci lhůta pro odstranění vad podání uplynula dříve, než bylo usnesení stěžovateli řádně doručeno, není možné mu klást k tíži, že výzvě v takto stanovené lhůtě nevyhověl. Splnění výzvy bylo v tomto případě již objektivně nemožné, což bylo způsobeno nevhodným způsobem stanovení lhůty – pevného data bez zohlednění nejdelší možné doby doručení.

[15] Z obsahu spisu krajského soudu vyplývá, že reakce stěžovatele na výzvu soudu nebyla navzdory jeho tvrzení učiněna obratem dne 23. 10. 2015, kdy mu bylo usnesení doručeno, ale až dne 3. 11. 2015, jak vyplývá z doručanky založené na čl. 10 spisu. Lze souhlasit s krajským soudem, že stěžovatel zastoupený advokátem mohl projevit větší aktivitu, po doručení výzvy vady návrhu neprodleně odstranit a nevhodné stanovení lhůty tak zhojit. Z toho, že tak neučinil, však nelze vyvozovat důsledky v podobě odmítnutí návrhu.

[16] V dané věci je podstatné, že nebyly splněny podmínky stanovené § 37 odst. 5 s. ř. s. pro odmítnutí podání. Dle tohoto ustanovení soud podání odmítne, nebude-li doplněno nebo opraveno ve stanovené lhůtě. Stěžovateli lhůta k odstranění vad podání nebyla soudem (resp. předsedou senátu) řádně stanovena, neboť uplynula ještě před jeho doručením. V takové situaci nelze konstatovat, že podatel nedostatky ve stanovené lhůtě neodstranil.

III. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud dospěl na základě všech uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost je důvodná, dle § 110 odst. 1 s. ř. s. proto usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení je krajský soud vázán závěry vyjádřenými v tomto rozhodnutí, je tedy povinen dodržet zákonem stanovený postup dle § 37 odst. 5 s. ř. s. a poskytnout stěžovateli řádnou lhůtu k odstranění vad podání.

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí dle § 110 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2016

pokračování

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu